

در محکومیت حمله به پناهندگان و مهاجرین افغان

در روزهای اخیر و با حمایت پنهان و آشکار جمهوری اسلامی و دیگر گروه‌های ناسیونال – فاشیست، موجی از افغان‌ستیزی دامن‌گیر جامعه ما شده است.

بر اساس گزارشات منتشره نهم مهرماه یک پناهنده افغان در محله‌ی عشق‌آباد اصفهان با قمه مورد هجوم افرادی قرار گرفت و از ناحیه سر به شدت مجروح گردید. مادر وی نیز پس از این اتفاق سکنه کرد و هر دوی آن‌ها به بیمارستان منتقل شدند. در محله قاسم‌آباد شهریار نیز گروهی سوار بر موتور و با صورت‌های پوشیده با چوب و قمه به افغان‌های ساکن محل حمله کرده و حداقل ۸ تن را مجروح ساختند.

روز پنجشنبه ۱۳ مهر نیز جمعی از اهالی شهرک اقبالیه قزوین با سردادن شعارهای فاشیستی همچون "توپ، تانک، فشفشه، افغانی باید گم بشه" با سنگ و چوب به منازل افغان‌های مقیم شهرک حمله کردند.

در حالی که جامعه ایران دستخوش بحران‌های عمیق اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است، طبقه حاکم با توسل به سیاست‌هایی که یادآور آلمان نازی است، سعی می‌کند افکار عمومی را به انحراف کشانده و در بین توده‌های ستم‌دیده‌ی جامعه تفرقه ایجاد کند.

پناهندگان و مهاجرین افغان، همچون کارگران، زنان و دیگر ستم‌دیدگان جامعه، تحت ستم نظم ظالمانه حاکم هستند. مسبب فقر و بیکاری مردم ایران جمهوری اسلامی است و نه پناهندگان و مهاجرین افغان. این نظم سرمایه‌داری حاکم و دولت فاسدان و دزدان است که جامعه را به این فلاکت کشانده است. این جمهوری اسلامی است که پول و ثروت جامعه را به یغما برده و بخش بزرگی از آن را برای جاه‌طلبی‌های منطقه‌ای خود صرف جنگ و سیرکردن اشتباهی پایان‌ناپذیر نیروهای شبه‌نظامی فاسد و جانی خود می‌کند.

کارگران افغان نیز همچون کارگران و دیگر زحمتکشان ایران، تحت ستم و استثمار طبقه حاکم هستند، سرمایه‌داری که از قبیل کار آن‌ها به ثروت‌های افسانه‌ای دست یافته‌اند.

نباید فراموش کرد که آنچه امروز در افغانستان می‌گذرد، آنچه که در طول این سال‌ها بر مردم ستم‌دیده‌ی افغانستان روا داشته شده است، یکی از دلایل مهم آن دخالت‌های امپریالیستی و برخی از دولت‌های منطقه همچون جمهوری اسلامی و دولت پاکستان است.

مهاجرین و پناهندگان افغان، همراه و همگام مردم ستم‌دیده‌ی ایران در مبارزه علیه رژیم خونخوار جمهوری اسلامی هستند. تعدادی از همین مهاجرین و پناهندگان افغان بودند که در خیزش‌های انقلابی مردم ایران، دستگیر و حتی برای آزادی مردم ایران جان فشاندند.

ستاره تاجیک ۱۷ ساله متولد تهران یکی از آن‌ها بود. ستاره در ۳۱ شهریور ۱۴۰۱ در اثر ضربات شدید باتوم به سرش توسط مزدوران رژیم به قتل رسید. آرزوی ستاره و ستاره‌ها آزادی بود، آرزوی ستاره و ستاره‌ها این بود که فقر و بیکاری ریشه‌کن شود، همگی خوشبخت باشند، همگی آزاد باشند.

سازمان فدائیان (اقلیت) ضمن محکومیت شدید حمله به پناهندگان و مهاجرین افغان، جمهوری اسلامی و دیگر جریان‌های فاشیستی بورژوازی را مسئول این جنایات و عامل تحریک گروهی اندک از عوام می‌داند و معتقد است در پشت این حملات جمهوری اسلامی قرار دارد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سازمان فدائیان (اقلیت)

۱۵ مهر ۱۴۰۲

کار، نان، آزادی - حکومت شورایی